

ved Forandringer i den nærværende Adresse at give yderligere Bidrag dertil, saa er mit Die- med naaet.

Bligen-Finecke: Inden jeg skulde kunne bestemme mig for, hvad enten jeg vil stemme for den foreliggende Adresses Fremme eller ikke, er der een Ting, som jeg for mit Bedkommende maatte vide. Der er i Adressen hentydet til Foranstaltninger, hvorom det ikke er tilstrækkeligt at kjende sin egen Opfattelse, men hvorom det ogsaa er nødvendigt at kjende Regjeringens Opfattelse; jeg troer ikke, jeg tager feil, naar jeg blandt disse Foranstaltninger nævner Indkaldelsen af de slesvigiske Stænder. Denne Indkaldelse maa bedømmes ganske forskjelligt, eftersom man antager, at Stænderinstitutionen er ophævet eller ikke; er Stænderinstitutionen ophævet i Slesvig, bør ingen menneffeligg Magt kunne bringe et danff Ministerium eller nogen danff Mand til at gjenindkalde dem, men er den derimod ikke hævet, saa bliver det en anden Sag, hvorvidt det kan være rigtigt eller lovmædhødeligt, ikke at gjøre det. For Ministeriet har udtalt sig herom, troer jeg ikke, vi kunne affige nogen Dom om Ministeriet, dets subjective Opfattelse af denne Sag maa tages i Betragtning; i alt Fald vil jeg, inden Ministeriet har udtalt sig derom, ikke tillade mig nogen Dom over Ministeriet, og jeg troer, eftersom denne Opfattelse umulig kan være Gjenstand for svævende Forhandlinger med Udlandet, at Regjeringen ogsaa maa være i Stand til at udtale sig derom.

Formanden: Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de Valgfreds har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Grundvig: Den ærede Rigsdagsmand, som har foreslaaet os Adressen, tog et Hensyn, jeg kunde snarere sige til mig end til hvad jeg havde sagt, som jeg dog ikke kan lade gaae upaataalt hen. Han sagde nemlig, saavidt jeg kunde skjønne, om mig, at det syntes at være min Mening ved at udtrykke en Mistillid til Ministeriet, kun at lette mit Hjerte og føie et Blad til min Digterkrands. Det Sidste kan jeg nu slet ikke forstaae; thi mig synes, at der ligger meget lidt Poessi deri, saa dersom jeg ikke havde anden Adkomst til Krandsen, vilde jeg

vist aldrig faae den. Hvad Sagen selv angaaer, maa jeg dog sige med et Par Ord, at dersom det virkelig er saa, at vi, uagtet vi ikke see klart, og uagtet vi ikke kunne billige den Bei, Ministeriet gaaer, fordi vi ikke med fuld Overbeviisning kunne forstikke det om vor ubetingede Tillid, dog troe, at det vil og tør nærme sig et Maal, som vi finde enten ønskeligt eller dog taaleligt, ja saa skulde vi efter min fulde Overbeviisning ingen Adresse give, og saa skulde vi paa ingen Maade udtrykke en halv Mistillid; dersom vi derimod paa den anden Side gjorde noget Saadant, som den ærede Forslagsstiller selv tilstaaer er hans Hensigt, da mener jeg, at det er klart, at vi ikke gjøre det for Andet end for at lette vort Hjerte, end for at gaae paa Accord med vor Samvittighed; thi naar vi alligevel ansee det for urigtigt at udtale os saaledes, at vi kunne faae Indflydelse paa, at Styrelsen kommer i andre Hænder, saa er det jo til slet ingen Nytte.

Eschering: Der er vistnok en heel Deel Sandt i hvad den sidste ærede Rigsdagsmand sagde, men een Nytte er der dog ved at gaae enten den ene eller den anden Bei, og det er den, at man kommer ud af den forlegne Stilling, hvori man er. Den ærede næstsidste Taler ønskede at vide, om Stænderinstitutionen bestod i Slesvig eller ikke, for, om jeg forstod ham ret, derefter at tage sin Beslutning, om han vilde stemme for eller imod denne Adresses Fremme. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes de to Ting egentlig hænge sammen; denne Adresse synes mig maa kunne behandles lige godt første Gang, hvad enten vi antage, at Stænderinstitutionen bestaaer i Slesvig eller ikke; men iøvrigt forekommer det mig, at Enhver af os temmelig klart kan sige sig, hvor hiin Institution er bleven af: den har gjort Dyrør og har derved tilintetgjort sig selv (Hør! Hør!). Dermed siger jeg ikke, og har ikke villet sige, at man ikke kan bruge Stumperne af den, for at komme igang igjen, for at komme til at begynde etsteds, men der, hvor man begynder, bliver det dog en Begyndelse, hvad enten man siger, at det er det Gamle, man gienopliver, eller noget Nyt, man sætter istedet. Jeg frygter for, at vi, ved at bevæge vore